

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

[Redacted]

בפני כב' השופט יהורם שקד

הנתבע:

[Redacted]
ע"י ב"כ עו"ד רועי מיודק

נגד

הנתבע:

[Redacted]
ע"י ב"כ עו"ד יעל ורד

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

א' – העובדות הצריכות לעניין:

1. התובע והנתבע הם אחים אשר בזמנים הרלוונטיים לתביעה זו החזיקו במשותף בחשבון בבנק הפועלים, סניף [Redacted] (להלן: החשבון / החשבון המשותף). במסגרת התביעה שבפני, עתר התובע להורות על חיובו של הנתבע בסך של 792,420 ₪, המורכבים משני סכומים: האחד, סך של 462,420 ₪ שלטענתו, חרף שהופקדו בחשבון המשותף והם כספים פרטיים שלו; השני, סך של 330,000 ₪ שלטענתו ניתנו לנתבע בתורת הלוואה שלא נפרעה.
2. להשלמת התמונה יצוין כי במסגרת הליכים נוספים שהתנהלו בין הצדדים, עתר הנתבע בתביעה לפירוק השיתוף בחשבון המשותף ולחלוקת יתרתו בין הצדדים בחלקים שווים (רי' בפסק הדין מיום 16.2.21, שניתן בהסכמה, נקבע כי יתרת הכספים בחשבון תחולק בין הצדדים בחלקים שווים, תוך שנשמרת זכותם של הצדדים להגיש תובענה מתאימה באשר לכספים).
3. לאחר שהצדדים נשמעו והוגשו סיכומים, ניתן פסק דין זה.

ב' – טענות הצדדים:

4. להלן עיקר טענות התובע:
  - א. בסוף שנת 2012 או בתחילת שנת 2013, פתח התובע את החשבון הנייל ובשלב מאוחר יותר, הוא צירף את הנתבע כבעלים נוסף לחשבון.
  - ב. התובע הפקיד לחשבון כספים מחשבונו פרטיים שלו, הפקיד לחשבון תקבולים מנכסים פרטיים וכן כספים שניתנו לו על ידי אביהם בחייו במתנה. מוסיף התובע: "המנוח הבהיר לו [לתובע – י' ש'] מפורשות כי הכספים ניתנו לו במתנה וכי רצונו של המנוח שרק הוא יהנה מפירותיהם" (רי' סעיף 23 לכתב התביעה).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

- 1 ג. התובע העביר לחשבון המשותף סך כולל של 924,841 ₪, בחלוקה הבאה:
- 2 (1) סך של 509,101 ₪ במזומן ומחשבונו הפרטי;
- 3 (2) סך של 298,090 ₪ מתוך דמי שכירות ששולמו לו;
- 4 (3) סך של 117,650 ₪ במזומן מתוך דמי שכירות וכספים פרטיים.
- 5 מאחר ולא חל שיתוף בסך הני"ל (924,841 ₪), על הנתבע לשלם לתובע את מחצית הסכום
- 6 בסך של 462,420 ₪.
- 7 ד. בתחילת שנת 2012 ביקש הנתבע הלוואה בסך של 300,000 ₪ בעבור רכישת דירה ולאחר
- 8 מספר ימים נטל הנתבע מאת התובע הלוואה נוספת בסך של 30,000 ₪ בעבור תשלום מס
- 9 הכישה. סה"כ הלוואה התובע לנתבע סך של 330,000 ₪.
- 10 ה. לנוכח יחסי האמון שבין הצדדים, לא נערך מסמך הלוואה ולא נקבעו מועדי תשלום ו/או
- 11 ריבית והצמדה ולנוכח הסכסוך שפרץ בין הצדדים, עותר התובע על פירעון ההלוואה
- 12 הני"ל.
- 13
- 14 5. להלן עיקר טענות הנתבע.
- 15
- 16 א. ראשית, החשבון נפתח מראשיתו כחשבון משותף עוד בחייהם של הורי הצדדים: "תוך
- 17 כוונה כי ינוהלו בו כספי הוריהם בהוראתם ובהנחייתם" (ר' סעיף 8 לכתב ההגנה).
- 18 ב. מלוא הכספים שהופקדו לחשבון המשותף מקורם בכספי ההורים ומתוך תקבולי שכר
- 19 דירה מדירות שבפועל שייכות לשני הצדדים בחלקים שווים, חרף רישומם.
- 20 ג. הצדדים החליטו להשקיע את כספי הוריהם ברכישת דירות ברחוב [REDACTED], וחרף
- 21 כי שתי הדירות נרשמו ע"ש התובע, היה ברור להם כי כל אחד מהם בעליה של דירה אחת,
- 22 ואכן לאחר תקופת מה, אחת הדירות הועברה "במתנה" לנתבע.
- 23 ד. ההלוואה הנטענת לא הייתה ולא נבראה. כספים אלו ניתנו בחייו של האב ובהוראתו
- 24 הישירה ומתוך כספיו של האב. מוסיף הנתבע כי הכספים שהועברו אליו (330,000 ₪)
- 25 הועברו מחשבון משותף של האב המנוח והתובע, חשבון שהתובע לא היה בעליו
- 26 האמיתיים, אלא האב שהכניסו כשותף לחשבון מטעמי נוחות בלבד.
- 27 ה. לסיכום טוען הנתבע כי כל הכספים מושא תביעה זו הינם כספי הוריו המנוחים ולא כספיו
- 28 של התובע, ומשכך יש לדחות את העתירה באשר לזכות עודפת של התובע בכספים
- 29 שבחשבון המשותף ויש לדחות את העתירה להשבת ההלוואה.
- 30
- 31 6. להשלמת התמונה יצויין כי הנתבע טוען מטעמי זהירות בלבד, כי אף אם הייתה הלוואה (והיא
- 32 מוכחשת) הרי שהתביעה להשבתה התיישנה. לזאת משיב התובע כי מאחר ולא נקבע מועד
- 33 להשבתה, הרי שמרוץ תקופת ההתיישנות מתחיל להימנות ממועד הדרישה הפורמאלית בלבד
- 34 ולא ממועד מתן ההלוואה.
- 35
- 36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

[REDACTED]

- 1 ג' – דיון:
- 2
- 3 1.ג. – יתרת הכספים בחשבון המשותף:
- 4
- 5 7. ניתן לסכם את הדין בעניין זכויות שותפים בחשבון משותף, בקצרה, כדלהלן:
- 6
- 7 א. כאשר החשבון נפתח מלכתחילה כחשבון משותף, קמה חזקה כי הכספים שבחשבון
- 8 המשותף שייכים לשני הצדדים בחלקים שווים, אלא אם יוכח אחרת (ר' בע"מ 4739/15
- 9 פלונית נ' פלוני (נבו, 30.12.15) ור' גם ריקרדו בן אוליאל, הקניית דרך חשבון בנק
- 10 משותף, הפרקליט כרך ל"ג, 1172)).
- 11 ב. כאשר החשבון נפתח מלכתחילה כחשבון פרטי של אדם אחד ובשלב מאוחר יותר מצטרף
- 12 אדם נוסף, יש להבחין בין שתי יתרות: האחת - יתרת הכספים שהייתה בחשבון עד
- 13 ההצטרפות, שעל מנת שזו תיחשב כמשותפת לשני הצדדים, יש להוכיח קיומה של מתנה
- 14 בהתאם לחוק המתנה, תשכ"ח 1968; השנייה - יתרת הכספים שממועד ההצטרפות
- 15 ואילך, שתיחשב כמשותפת, אלא אם יוכח אחרת (ר' ע"א 268/81 שרה ברעם נ' מלכה
- 16 גרטי (נבו, 14.5.1984)) (במאמר מוסגר יצויין כי חריג הראשון איננו חל בין בני זוג).
- 17
- 18 8. בשים לב לאמור לעיל, אבחן את מועד פתיחת החשבון המשותף ומתי נרשמו בעלי הדין
- 19 כבעליו של החשבון.
- 20
- 21 9. לטענת התובע, החשבון נפתח על ידו ורק בשלב מאוחר יותר, הצטרף אליו הנתבע. הנתבע
- 22 הכחיש טענה זו והצהיר כי החשבון נפתח מיזמו הראשון על ידי שני הצדדים על מנת שיופקדו
- 23 בו כספי ההורים שנועדו לחלוקה שוויונית בין שניהם. להוכחת האמור, צירף הנתבע לתצהיר
- 24 עדותו הראשית אסמכתא מאת הבנק ולפיה החשבון נפתח ביום 12.6.13 על ידי שני הצדדים
- 25 (ר' נספח "1" לתע"ר). חרף האמור לעיל, הוסיף התובע להחזיק בעמדה ולפיה הוא פתח את
- 26 החשבון לבדו ורק בשלב מאוחר יותר, צורף אליו הנתבע. למעשה, עדותו של התובע עומדת
- 27 בסתירה גמורה ומוחלטת במסמכים בנקאיים שהוגשו. יוער כי התובע לא ביקש להעיד מי
- 28 מסניף הבנק ולמעשה עדותו ניצבת בודדה מול עדותו של הנתבע ומול רישומי סניף הבנק בו
- 29 נוהל החשבון המשותף. בנסיבות אלה, אני קובע כי הוכח במידה מספקת במשפט אזרחי כי
- 30 החשבון נפתח כחשבון משותף מיזמו הראשון.
- 31
- 32 10. בשים לב לקביעתי דלעיל ולפסיקה שהובאה, על התובע מוטל להוכיח כי הוא הבעלים
- 33 האמיתי של יתרת הכספים וכבר עתה אומר כי הוא כשל במשימה זו.
- 34
- 35 11. ביום 9.11.21 במסגרת קדם המשפט, העיד התובע בעניינים שהם ליבת התובענה שבפני. כך
- 36 לדוגמא, הוא נשאל מדוע פתח את החשבון המשותף והשיב "החשבון נפתח על ידי ונפתח כי
- 37 החלטתי להעביר את כל הכספים שקיבלתי מתנה מהורי לחשבון הזה. במשך הזמן גם
- 38 כספים מחשבון בנק אחר העברתי לכאן" (עמ' 1, ש' 21-23).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

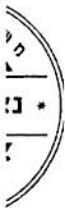
12. מיד לאחר מכן, נשאל התובע והשיב:
- 1
2
3 "ש. למה הכנסת את אחיך לחשבון?
4 ת. כי היה לי לא נעים. אני קיבלתי מתנה מההורים מאוד גדולה, למרות שאני טיפלתי
5 בהם והכל ועזרתי להם והם סמכו עלי ובגלל זה הם נתנו לי, אך הרגשתי מאוד לא
6 נעים מאחי לכן החלטתי לתת לו איזה סכום.
7 ש. מה אמרת לו לפני שהלכתם לבנק?
8 ת. אמרתי לו בוא תכנס, במשך הזמן רציתי לתת לו הרגשה שלא יחשוב שאני לא אתן
9 לו משהו. בזמנו חשבתי לתת לו 100-200 אלף ש"ח, אך בינתיים צירפתי אותו לחשבון
10 על מנת שלא יראה שכל הכסף רק אצלי" (רי עמ' 2-1 לפרוטוקול).
11
13. מתוך עדותו של התובע עולה כי התובע הכניס את הנתבע לחשבון, לאחר שקיבל מהוריו מתנה
12 גדולה מאד. דע ע"א, עדות זו של התובע עומדת כסתירה כמולה למסמכי הבנק הני"ל ולפיהם
13 לא רק שהחשבון נפתח כחשבון משותף ביום 12.6.13, אלא שהפעולה הראשונה שבוצעה בו
14 הייתה ביום 30.7.13 (כחודש וחצי לאחר פתיחתו), כך שלא ייתכן שהופקדו בחשבון כספים
15 ("מתנה גדולה מההורים") טרם צירפו של הנתבע לחשבון.
16
14. לאורכו ולרוחבו של ההליך כולו טען הנתבע כי מקור כל הכספים הוא בכספי ההורים שביקשו
18 לחלקם בין הצדדים בחלקים שווים. לביסוס האמור, צירף הנתבע לתצהירו (נספח "2") את
19 צוואת אביו המנוח שהנחיל לשני האחים את כספיו ועיזבונו בחלקים שווים.
20
15. לטענת התובע, הוא התייחס לחשבון המשותף כחשבון הפרטי (רי עמ' 2, ש' 11) וכאשר נשאל
22 איזה היגיון יש לקחת כסף מחשבון פרטי ולהעביר לחשבון המשותף, השיב: "כי אני סמכתי
23 על אחי. הוא נתן לי את כל הירושה שלו..." (שם, ש' 26-27). מבלי להרחיב יתר על המידה,
24 אציין כי מתוך עדויות הצדדים וביתר שאת, מתוך עדות הנתבע, עלה כי הנתבע החליט
25 להוריש את מלוא עיזבונו לאחיו משום שכסוף כזה או אחר שיש לו עם ילדיו יש לקרוא את
26 תשובתו של התובע בשים לב לעובדה זו. מתוך דבריו של התובע עולה כי לכל הפחות, אף אם
27 היה מדובר בכספיו של התובע, הוא בחר מתוך מודעות ורצון חופשי להעביר את הכספים
28 לחשבון המשותף לנוכח אותה "צוואה" שסבר שכתב לזכותו אחיו, הנתבע. אף אם תאמר כי
29 מדובר בכספים פרטיים בהחלט של התובע, משהפקידם לחשבון המשותף, קמה חזקה (ואף
30 מעבר לכך) כי העניקם לאחיו הנתבע במתנה שהושלמה ואין הוא יכול לחזור ממנה (במאמר
31 מוסגר יצויין כי התובע לא טען לקיומה של מתנה על תנאי וכי והדברים הובאו למעלה מן
32 הצורך) ודוק; כל הני"ל נכון אם וככל שהיה אמת בטענת התובע ואם וככל שהכספים הופקדו
33 לחשבון טרם שהנתבע צורף אליו ומקוי"ח הם נכונים, כאשר החשבון נפתח מיומו הראשון
34 כחשבון משותף ומן הסתם, הכספים הופקדו לאחר מכן.
35
36
37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

16. עניין זה מתכתב עם עדותו של התובע בדיון מיום 9.11.21, בהעידו: "הם נתנו לי, אך הרגשתי מאוד לא נעים מאחי ולכן החלטתי לתת לו איזה סכום" (שם, עמ' 1, ש' 26-27). מאוחר יותר כאשר התובע נשאל האם אמר לאחיו על אודות הסכום שחשב לתת לו מתוך כלל הכספים, השיב: "לא אמרתי לו כלום. זה מה שאני חשבתי" (עמ' 2, ש' 4-5).
17. בהמשך עדותו בפני, נשאל התובע והשיב:
- "ש. אם יש לי כספים בשני חשבונות בנק, למה אני צריך לקחת כסף מחשבון א' ולהעביר לחשבון ב'?
- ת. לא רציתי לפזר את הכספים בבנקים ורציתי שיהיה לי חשבון אחד, שם החשבון שהעברתי אליו את כל הכספים שלי, יש לי אותו 40 שנה. בית המשפט יכול לבדוק. ש. הוא עדיין פעיל?
- ת. לא. לא סגרתי. נאלצתי לסגור כי הבנק עשה קיצוצים. לא היתה לי ברירה, לאן אני אעביר? העברתי לשם ואפשר לבדוק את זה" (ר' עמ' 2-3 לפרוטוקול).
18. מתוך עדותו של התובע עולה כי הסיבה להעברת הכספים הייתה מתוך התייעלות גרידא וכדי שלא יחזיק שני חשבונות בנק, אלא חשבון אחד בלבד. לצערי הרב, לא מצאתי ליתן כל אמון בעדותו זו של התובע אשר קרסה מתוך דבריו שלו, באומרו: "לשאלת בית המשפט לאיזה חשבון הופקדו המשכורות שלי אני משיב שהמשכורות שלי הופקדו לחשבון אחר" (ר' עמ' 3, ש' 18-19). ניכר כי כל המוסיף, גורע.
19. התובע טען כי העביר כספים אישיים שלו לחשבון המשותף, כאשר לטענת הנתבע, כל הכספים מקורם באביהם, בכספו ומתוך חשבונותיו של האב. בבחינת עדויות הצדדים, אני בוחר בעדותו של הנתבע ודוחה מכל וכל את עדותו של התובע. התובע נשאל והשיב באשר לכספים שלפי הטענה ניתנו לנתבע כהלואה (ר' לעיל ולהלן):
- "ש. אני שואלת אותך, הכספים האלה מאיפה הועברו?
- ת: מהחשבון שלי הפרטי.
- ש: מהחשבון שלך, באיזה סניף?
- ת: בסניף, [REDACTED] היה לי חשבון שלי שניהלתי שם.
- ש: יפה, החשבון, ההעברה של הכספים, העברה של ה-300,000 שקל היא [REDACTED] יש פה דף, אתם צירפתם תדפיס לכתב התביעה,
- ת: כן.
- ש: התדפיס הוא לא מהחשבון שלך הוא מסניף הבינלאומי [REDACTED] מי היו הבעלים של החשבון הזה?
- ת: אני, זה חשבון שאני קיבלתי במתנה,
- ש: אחר כך, אוקיי, מי, אז אני שואלת,
- ת: מאבא.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

~~תנועת הנושאים~~

- 1 ...
- 2 ש: אני שואלת מי היו הבעלים של החשבון הזה בתחילתו, כל השנים?
- 3 ת: של אבא שלי" (רי עמ' 12, ש' 13-30, הדגשות לא במקור).
- 4
- 5 20. הינה כי כן, התובע מעיד כי העביר את הסך של 300,000 ₪ מחשבונו הפרטי [REDACTED]
- 6 ולאחר שהוא מעומת עם תדפיסים שהוא עצמו צירף, הוא מודה שהכספים הועברו מחשבון
- 7 בנק הבינלאומי ב [REDACTED] ירוק לאחר מכן הוא נאלץ (ממש כך!) להודות כי מקור הכספים הוא
- 8 האב. אם לא די בזאת, לטענת התובע חלק מהכספים שהפקיד לחשבון המשותף הם כספי
- 9 שכירות של דירותיו, כאשר לדברי הנתבע היה ברור כי לכל אח דירה משלו. הנתבע צירף
- 10 לתצהיר עדותו תמליל שיחה שנערכה בינו לבין התובע. במהלך השיחה, נשמעים האחים
- 11 משוחחים על העברת אחת הדירות ע"ש של הנתבע, וכך נאמר:
- 12
- 13 "הנתבע: אבל הדירה הזו שלי.
- 14 התובע: הדירה הזו שלך..." (רי עמ' 2 לנספח "5" לתע"ר).
- 15
- 16 21. מתוך כל האמור לעיל, עולה כי התובע כשל להוכיח כי החשבון לא נפתח מיומו הראשון
- 17 כחשבון משותף; התובע כשל להוכיח כי הכספים שהופקדו הם כספיו שלו, להבדיל מכספי
- 18 האב שביקש לחלקם בחלקים שווים; טענת התובע משל האב העניק לו את הכספים מתוך
- 19 רצון לנשל את הנתבע לא הוכחה ולו בראשית האיה, מה גם שניכר עליה כי איננה סבירה
- 20 ומנוגדת בתכלית הניגוד לצוואתו של האב.
- 21
- 22 22. אשר על כן ומכל המקובץ לעיל, דוחה את עתירתו של התובע לקבלת כספים עודפים מתוך
- 23 החשבון המשותף.
- 24
- 25 2.ג. – ההלוואה:
- 26
- 27 23. כאמור, לטענת התובע הוא הלווה לנתבע סך כולל של 330,000 ₪ שהנתבע היה זקוק לו לשם
- 28 רכישת דירה. לטענת הנתבע, מדובר בכספיו של האב אשר ניתנו לו מתוך חשבון של האב
- 29 בחייו של האב ובהוראתו של האב.
- 30
- 31 24. לאחר שנתתי דעתי לעדויות הצדדים ולראיותיהם, מצאתי לדחות את העתירה.
- 32
- 33 25. ראשית לטענת ההתיישנות שהעלה הנתבע; טענה זו דינה להידחות מאחר ולדברי התובע לא
- 34 סוכם על מועד להשבת ההלוואה ומשכך, מרוץ ההתיישנות מתחיל עם הגשת התביעה או על
- 35 דרישה (לפי המוקדם), כך שלכל הדעות לא חלה התיישנות.
- 36
- 37 26. לגופה של תביעה – התובע לא הוכיח ולו בראשית ראייה כי הכספים שהועברו לנתבע הועברו
- 38 לו בתורת הלוואה.
- 39
- 40

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

27. ראשית, טענתו של הנתבע כי הכספים הועברו לו בהוראתו של האב עוד בחייו של האב אמינה עלי והיא מתיישבת עם הוראת צוואתו של האב ורצונו המופגן כי ילדיו יחלקו ברכושו בחלקים שווים (רי לעיל). כפי שצוטט בסעיף 19 לעיל, ניסיונו של התובע לטשטש את מקור הכספים לא צלח והוכח מתוך די הבנק ומתוך עדותו של התובע כי מקור הכספים היה חשבון בנק שהיה על שמו של האב, אשר צירף אליו את התובע עוד בחיי האב.
28. הלכה למעשה, בפני שתי גרסאות שעלי לברור את הסבירה, ההגיונית והמקבלת יותר. האחת – האב ביקש ליתן לבנו את הכספים שהחזיק בחשבונו הפרטי כמתנה גמורה לתובע תוך נישול הנתבע, השנייה – האב הכניס את הבן כשותף בחשבונו מטעמי נוחות ורצונו היה כי הכספים יתחלקו בין האחים בחלקים שווים.
29. בשים לב לעדויות הצדדים ולראיותיהם, אני מעדיף בבירור את האפשרות השנייה על פני הראשונה, ואנמק.
- ראשית, צוואתו של האב היא מעין עדות חיה של מי שאיננו עוד עמנו וממנה עולה במפורש רצונו הברור של האב כי ילדיו יחלקו ברכושו בחלקים שווים. מתוך האמור לעיל (רי סעיף 19 לפסק דין זה) עולה כי מקור הכספים, שלפאורה ניתנו כהלוואה לנתבע, הם מתוך חשבונו של האב ולא מתוך כספים שחשך ו/או עמל עליהם התובע.
- שנית, בשום נקודת זמן לא העלה התובע את עניין ההלוואה הנטענת וכל זאת במשך שנים ארוכות עד לפרוץ הסכסוך בשנת 2019. התובע לא הביא ולו ראשית ראיה כי אי פעם הזכיר את עניין ההלוואה קו"ח ביקש את השבתה ואף העיד כי לא העלה עניין זה בפני הנתבע ברבות השנים (רי עדותו בעמ' 13, ש' 26 – עמ' 14, ש' 13).
- שלישית, בשנת 2018 הועברה אחת הדירות על שמו של הנתבע. לטענת התובע, דירה זו ניתנה לנתבע במתנה (!) ולכן תישאל השאלה, מדוע לא דיבר התובע עם הנתבע מילה ורבע מילה על אודות ההלוואה ישנה, לא כל שכן כאשר לכאורה מועברת ממנו דירה במתנה לנתבע?!
- רביעית, התובע העיד כי מסר את אחת הדירות במתנה לנתבע, כאשר תמלול השיחה בין השניים מלמד אחרת, מה שאיננו מוסיף כלל ועיקר לאמינות עדותו של התובע ביתר הדברים.
30. אשר על כן ומכל המקובץ לעיל, לא הוכח כי התובע העניק ההלוואה לנתבע והדעת נותנת כי הכספים שהועברו אליו, לא רק שלא הועברו בתורת ההלוואה מאת התובע, אלא הועברו מתוך כספיו של האב ובהתאם לרצונו.
- ד' – סיכומם של דברים:**
31. המקרה דן חשף בפני סכסוך, שלטעמי לא היה אמור היה לבוא לעולם וחרף כל מאמציי להביא את הצדדים להסדר, כשלתי במשימתי זו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

32. כתב התביעה שבפני חשף התנהלות כלכלית ארוכת שנים בין שני אחים, כאשר בחלקה חבקה גם את האב בחייו. הצדדים בחרו להתנהל מתוך חשבון משותף, אשר בהתאם לראיות שבפני, נפתח על ידם מראשיתו. במשך שנים התנהלה פעילות כלכלית של העברת כספים, משיכות, העברות של זכויות במקרקעין ותשלומים, והכל מתוך כספים שמקורם בכספי ההורים המנוחים. ההורים אינם יכולים להעיד עוד בפני ואולם מתוך צוואת האב המנוח אנו לומדים על רצון ברור כי שני ילדיו יחלקו את רכושו בחלקים שווים. והינה לאחר שנים רבות לאחר פטירת האב, טוען אחד האחים כי האב דווקא ביקש לנשל את האם השני בהנחילו לאח הראשון את כספיו ורכושו. דברים אלו יכולים היו להתברר טוב יותר מיד לאחר פטירת האב המנוח או טוב יותר, בחייו של האב עת נטען על ידי התובע כי הכספים שהועברו אליו, הועברו לבעלתו בלבד. כל זאת לא נעשה. חרף זאת, אין משמעות הדבר כי לא ניתן לברר את מסלולם הנכון של הכספים ואת נתיבם האמיתי, כפי שהתברר בהליך שבפני. בסופו של יום ולאחר שנחשפתי לכלל ראיות הצדדים, בחרתי לדחות את התביעה על כל רכיביה, כפי שהובא לעיל.
33. לקראת החתימה על פסק דין זה, ולאחר ששקלתי את עניין הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד אני בוחר שלא לעשות צו להוצאות, ולו משום התקווה שיתכן והאחים ימצאו זה את דרכו לליבו של זה, לא כל שכן לנוכח נסיבות מיניהם המיוחדות כפי שנחשפתי להן.
34. אשר על כן ומכל המקובץ לעיל, הריני להורות כדלהלן:
- התביעה נדחית בזאת ללא צו להוצאות.
  - פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
  - התיק ייסגר.
- ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"ג, 15 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

26 יהורם שקד, שופט
 27
 28

